

[Skatteministeren]

31. december i år, netop for at hjælpe overskudsmodtagerne igennem, indtil lotto kan påbegyndes. Efter forslaget forlænges nedsættelsen i en 3-års-periode efter lottoets start. Nedsættelsen sker dog kun med 3 pct. og ikke 3½ pct. i forlængelsesperioden, og nedsættelsen bortfalder automatisk ved periodens udløb den 31. januar 1992. Afgiftsstørrelsen vil så indgå i den revision af kompensationsordningerne, som skal foretages til den tid.

Jeg vil slutte med at udtrykke en tak for den brede tilslutning, lovforslaget har fået, men også et ønske om, at forslaget kan blive behandlet hurtigt i Folketinget. Tanken var, at et lottospil skulle igangsættes den 1. februar 1989, og jeg synes, det er væsentligt, at det kan ske tidligt i 1989 af hensyn til de organisationer, der skal modtage midler fra lottospillet. Men forudsætningen for at kunne nå en igangsættelse af lottospillet inden for den tidsfrist er, at Folketinget kan færdiggøre lovforslaget forholdsvis hurtigt.

Kultur- og kommunikationsministeren (H.P. Clausen):

Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg synes, der er god grund til, at alle, der interesserer sig for dansk idræt, glæder sig i dag. Der er også grund til at være tilfreds for alle os, der har arbejdet på at nå det resultat, der nu kan realiseres med den tilslutning, som skatteministerens forslag om gennemførelse af et lottospil har fået i dag.

Jeg har ved tidligere lejligheder her i Tinget udtalt, at det er regeringens ønske gennem indførelse af lotto og ved hjælp af det merprovenu, der kommer fra det, at skabe muligheder for en indsats for breddeidrætten, som vil være langt ud over, hvad der ellers ville have været muligt inden for de snævre statsfinansielle rammer, som vi er tvunget til at arbejde under i disse år.

Jeg synes, det er værd at understrege ved denne første behandling, at der også er idrætspolitiske aspekter i det. Den indsats skal ikke blot komme fra den i øvrigt ret beskedne andel af tips- og lottooverskuddet, som tilfalder Kultur- og Kommunikationsministeriet, men som det udtrykkelig siges i bemærkningerne til lovforslaget, er det en klar politisk forudsætning, at også idrættens hovedorganisationer sætter ind på dette område, hvor udvikling, omstilling og forsøg er nøgleordene.

Lige siden fremkomsten af Breddeidrætsudvalgets betænkning har regeringen erklæret, at det var uomgængeligt at prioritere mellem de mange forslag fra betænkningen, som alt i alt beløb sig til 300-400 mio. kr., og det har der været bred politisk forståelse for.

Da jeg fremlagde min breddeidrætspolitiske redegørelse i Folketinget i maj 1987, prioriterede jeg en række forslag højt, som drejede sig om puljebeløb til forskellige formål, som passede ind i regeringens breddeidrætspolitiske mål-sætning, og den politiske debat, som fulgte, viste også forståelse for det.

I det foreliggende lovforslag er det ikke specificeret, hvilke beløb der skal anvendes til hvilke nøjere fastsatte formål, og det har der været lidt kritik af i den offentlige debat. Dertil vil jeg sige, at det bør vi heller ikke gøre på indeværende tidspunkt. Dels ved vi jo ikke med sikkerhed, hvor store beløb der vil indløbe i tips- og lottoomsætning, dels bør der være en vid adgang til nytænkning og utraditionelle tiltag, som ikke på forhånd lader sig definere og slet ikke i lovsprog. Den specificerede opdeling af puljer til en lang række formål, som man opstillede i Breddeidrætsudvalgets betænkning, finder jeg det ikke hensigtsmæssigt at foretage i den nu foreliggende lovgivnings sammenhæng.

Jeg vil godt sige lidt om, hvad det er for nogle tanker, vi gør os om tipsmidlernes og merprovenuets anvendelse, uden at det skal opfattes som bindinger, for på dette område skal vi holde muligheder åbne og vise smidighed.

Jeg vil først nævne handicapidrætten, der er det enkeltområde inden for idrætten, som ligger mig stærkest på sinde. Uanset hvordan udfaldet af lovforslagets behandling bliver, vil jeg sætte ekstra ind på dette område, men det er indlysende, at ekstra lottopenge vil få stor betydning. Jeg agter således at gå ind i en ordning med Dansk Handicap Idræts-Forbund, hvorefter det skal gøres muligt i samarbejde med amtskommunerne at etablere en helst landsdækkende handicapidrætskonsulentordning. Vi har i dag sådanne konsulenter i tre amter, og det er mit håb, at hele landet i kraft af tilskud fra Kultur- og Kommunikationsministeriet vil blive omfattet af ordningen. Jeg ved, at det er et af Handicap Idræts-Forbundets allerhøjest prioriterede ønsker. Men også andre ting inden for hele spektret af nye støttemuligheder vil der blive mulighed for at tilgodese på handicapidrætsområdet.